

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดของจำนวนประชากร ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาตรีบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 4 ที่ยังคงสภาพอยู่ อันประกอบด้วยนักศึกษาในหลักสูตรการจัดการ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจระหว่างประเทศ การตลาด และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวนทั้งสิ้น 554 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม จำแนกออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Form) จำนวน 6 ข้อคำถาม และส่วนที่ 2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีลักษณะเป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 38 ข้อคำถาม สำหรับสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ปัจจัยด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

สำหรับเนื้อหาในบทนี้จะได้นำเสนอต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปผลออกเป็น 4 ประเด็น โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาปริญญาตรีบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยนักศึกษาที่ได้ตอบแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 554 ราย เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายถึง 1 เท่า (สัดส่วน 69 : 31) เลือกเรียนในหลักสูตรการจัดการ ส่วนใหญ่นักศึกษาไม่ได้มีพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นผู้ประกอบการ และไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานทั้งประสบการณ์ในธุรกิจของบุคคลคุ้นเคยที่ไม่ใช่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และประสบการณ์ในการทำงาน นอกจากนี้ นักศึกษายังมีการวางแผนหรือมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการภายหลังจากที่ได้สำเร็จการศึกษา

1.2 ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ 7 คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ดังนี้ ปัจจัยที่ 1 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อที่ 2 ท่านเชื่อว่าเป้าหมายของท่านไม่จำเป็นต้องบรรลุผลสำเร็จได้ง่าย ปัจจัยที่ 2 ความกล้าเสี่ยง นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อที่ 1 ท่านชอบที่จะดำเนินการตามแผน ถึงแม้จะรู้ว่าแผนนั้นจะบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ก็ตาม ปัจจัยที่ 3 ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อที่ 1 ท่านสนุกกับการทำงานในสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน เนื่องจากกระตุ้นความสามารถมากกว่าสถานการณ์ที่สามารถคาดเดาผลลัพธ์ได้ และข้อที่ 4 ท่านสนุกกับความท้าทายในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ปัจจัยที่ 4 ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อที่ 1 ท่านปรารถนาที่จะมีอิสระ หรือเป็นเจ้านายตนเอง ปัจจัยที่ 5 ทักษคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อที่ 3 ท่านคิดว่าความล้มเหลวส่วนใหญ่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีในระยะยาว ปัจจัยที่ 6 ทักษคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อที่ 2 ท่านจะมีความสุขถ้าได้สร้างสิ่งแปลกใหม่ขึ้นมา ปัจจัยที่ 7 ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตน นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อที่ 4 ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิตของท่านเกิดขึ้นจากความสามารถของตัวท่านเอง และข้อที่ 6 ท่านรู้สึกว่สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตส่วนใหญ่ ไม่ได้มาจากอำนาจของผู้อื่น

1.3 การจัดกลุ่มปัจจัยด้านคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยได้นำข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการมาวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สามารถจัดกลุ่มปัจจัยใหม่ได้ 7 ปัจจัย อันประกอบไปด้วย ปัจจัยที่ 1 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มี 6 ข้อคำถาม, ปัจจัยที่ 2 ความกล้าเสี่ยง มี 5 ข้อคำถาม, ปัจจัยที่ 3 ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ มี 4 ข้อคำถาม, ปัจจัยที่ 4 ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ มี 6 ข้อคำถาม, ปัจจัยที่ 5 ทักษคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว มี 5 ข้อคำถาม, ปัจจัยที่ 6 ทักษคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ มี 6 ข้อคำถาม และปัจจัยที่ 7 ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตน มี 6 ข้อคำถาม

1.4 การทดสอบอิทธิพลของคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ว่า มี 6 คุณลักษณะ คือ 1) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ, 2) ความกล้าเสี่ยง, 3) ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ, 4) ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ, 5) ทักษคติเชิงบวกที่มีต่อความ และ 6) ทักษคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ กล่าวคือ ยิ่งนักศึกษามีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูง มีความกล้าเสี่ยงสูง มีความอดทนต่อภาวะคลุมเครือสูง แรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจสูง มีทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อความ และมีทัศนคติที่ดีต่อความแปลกใหม่สูง ก็ยิ่งมีโอกาสที่จะมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น

2. การอภิปรายผล

ผลจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ นั้น มีประเด็นที่นำมาอภิปรายตามคุณลักษณะของผู้ประกอบการ โดยละเอียดดังนี้

2.1 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ (Need for Achievement) จากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้ประกอบการ กล่าวคือ ยิ่งบุคคลมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงประจักษ์ของ Karabulut (2016) และ Gurol and Atsan (2006) ที่ค้นพบในลักษณะเดียวกันโดยพบว่า ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ เนื่องจากความต้องการที่จะประสบความสำเร็จเป็นแรงขับเคลื่อนที่ทำให้บุคคลมีความกระตือรือร้นในการเริ่มต้นธุรกิจให้สำเร็จ

แต่กลับไม่สอดคล้องกับ Altinay, et al. (2012) และ Koh (1996) ที่พบว่า ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จไม่ได้ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ เนื่องจากความต้องการที่จะประสบความสำเร็จไม่ได้เป็นคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลที่มีแนวโน้มเป็นผู้ประกอบการแตกต่างจะบุคคลที่ไม่มีแนวโน้มเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการศึกษาของ Altinay, et al. (2012) และ Koh (1996) ไม่ได้ทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เท่านั้น จึงส่งผลให้ผลการศึกษามิสอดคล้องกันกับการวิจัยในครั้งนี้ และการศึกษาของทั้ง Karabulut (2016) และ Gurol and Atsan (2006) ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงปีที่ 4 นักศึกษาส่วนใหญ่จะผ่านการฝึกงานจึงทำให้มองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองมากกว่านักศึกษาชั้นปีอื่นๆ

2.2 ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) จากผลการวิจัยพบว่า ความกล้าเสี่ยงเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้ประกอบการ กล่าวคือ ยิ่งบุคคลมีความกล้าเสี่ยง ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาเชิงประจักษ์ของ Karabulut (2016) และ Gurel, et al. (2010) พบว่า ความกล้าเสี่ยงส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ยิ่งบุคคลมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูง ยิ่งมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการสูง ยิ่งไปกว่านั้น Gurol and Atsan (2006) และ Koh (1996) ก็ได้สนับสนุนข้อค้นพบบ้าง โดยพบว่า ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จเป็นคุณลักษณะประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการแตกต่างจากบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ เนื่องจากบุคคลไม่สามารถล่วงรู้อนาคตได้ว่า การตัดสินใจลงทุนและการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการจะประสบความสำเร็จหรือไม่

ในขณะที่ Altinay, et al. (2012) กลับพบว่า ความกล้าเสี่ยงไม่ใช่คุณลักษณะที่ทำให้ผู้ประกอบการแตกต่างจากบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้เป็นเพราะการศึกษาของ Altinay, et al. (2012) ไม่ได้ทดสอบเฉพาะกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เท่านั้น จึงส่งผลให้การศึกษาไม่สอดคล้องกัน

2.3 ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ (Tolerance of Ambiguity) จากผลการวิจัยพบว่า ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้ประกอบการ กล่าวคือ ยิ่งบุคคลมีความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงประจักษ์ของ Okhomina (2010) และ Acedo and Jones (2007) ที่พบว่า ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือส่งผลต่อการเริ่มต้นธุรกิจ เนื่องจากความอดทนต่อภาวะคลุมเครือจะช่วยให้ผู้ประกอบการรับมือกับสถานการณ์ที่คาดเดาไม่ได้ นอกจากนี้ ผลการศึกษาของ Koh (1996) ยังพบว่า อีกว่า ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของผู้ประกอบการ เนื่องจากความอดทนต่อภาวะคลุมเครือทำให้บุคคลที่มีแนวโน้มเป็นผู้ประกอบการแตกต่างจากบุคคลที่ไม่มีแนวโน้มเป็นผู้ประกอบการ

แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาเชิงประจักษ์ของ Altinay, et al. (2012) กลับพบว่า ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ มากไปกว่านั้น Gurel, et al. (2010) และ Gurol and Atsan (2006) ได้สนับสนุนข้อค้นพบบ้าง โดยพบว่า ระดับความอดทนต่อภาวะคลุมเครือของบุคคลที่มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการและบุคคลที่ไม่มี ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาของ Altinay, et al. (2012) Gurel, et al. (2010) และ Gurol and Atsan (2006) ไม่ได้ทดสอบเฉพาะเจาะจงกับนักศึกษาที่เรียนในสาขาบริหารธุรกิจเท่านั้น จึงส่งผลให้การศึกษาไม่สอดคล้องกัน

2.4 ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ (Aspiration of Business) จากผลการวิจัยพบว่า แรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้ประกอบการ กล่าวคือ ยิ่งบุคคลมีแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปรารถนาที่จะเป็นอิสระ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาเชิงประจักษ์ของนักวิชาการต่างๆ ที่พบว่า ความปรารถนาที่จะเป็นอิสระเป็นแรงบันดาลใจที่ส่งผลต่อแนวโน้มการแสวงหาโอกาสเป็นผู้ประกอบการ เนื่องจากบุคคลที่ก้าวเข้ามาสู่การเป็นผู้ประกอบการต้องการอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง และดำเนินการด้วยวิธีการของตนเอง (Ateljevic and Doorne, 2000; Gupta and York, 2008; Tyska, et al., 2011)

แต่ถึงกระนั้นก็ตามมีผลการศึกษาเชิงประจักษ์จากนักวิชาการอื่นกลับพบว่า ความปรารถนาที่จะเป็นอิสระไม่ได้เป็นแรงบันดาลใจที่ส่งผลต่อการเริ่มต้นธุรกิจ แต่แรงบันดาลใจที่ส่งผลต่อการเริ่มต้นธุรกิจ คือ การสร้างความท้าทายทางธุรกิจ (Basu, 2004; Jaafar, et al., 2011; Szivas, 2001) และยังมีแรงจูงใจอื่นที่ผสมผสานกันและส่งผลต่อการเริ่มต้นธุรกิจ นั่นคือ ความปรารถนาที่จะมีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น (Basu, 2004; Getz and Carlsen, 2000; Szivas, 2001) ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าการศึกษาของนักวิชาการต่างๆ เหล่านี้ได้ทดสอบกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้เริ่มต้นธุรกิจขึ้นจริงแล้ว ในขณะที่การศึกษาในครั้งนี้ทดสอบเฉพาะกับกลุ่มบุคคลที่มีแนวโน้มหรือมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการเท่านั้น จึงส่งผลให้การศึกษาไม่สอดคล้องกัน

2.5 ทักษคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว (Positive Attitude toward Failure) จากผลการวิจัยพบว่า ทักษคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลวเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้ประกอบการ กล่าวคือ ยิ่งบุคคลมีทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงประจักษ์ของนักวิชาการต่างๆ ที่พบว่า ทักษคติเชิงบวกต่อความล้มเหลวมีอิทธิพลต่อการแสวงหาโอกาสเป็นผู้ประกอบการ (Jaafar, et al., 2011; Ramos-Rodríguez, et al., 2012) เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่มองว่าความล้มเหลวเป็นเรื่องธรรมชาติที่สามารถเกิดขึ้นได้ และหลีกเลี่ยงไม่ได้ (Politis, 2008)

2.6 ทักษคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ (Innovativeness) จากผลการวิจัยพบว่า ทักษคติที่ดีต่อความแปลกใหม่เป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้ประกอบการ กล่าวคือ ยิ่งบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ Altinay, et al. (2012) Gurel, et al. (2010) และ Mueller and Thomas (2001) ต่างก็พบว่า ทักษคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ยิ่งไปกว่านั้น Gurol and

Atsan (2006) และ Koh (1996) ก็ได้สนับสนุนข้อค้นพบดังกล่าว โดยพบว่า บุคคลที่มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการมีทัศนคติที่ดีต่อความแปลกใหม่สูงกว่าบุคคลที่ไม่มีแนวโน้มเป็นผู้ประกอบการ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ทัศนคติที่ดีต่อความแปลกใหม่เป็นคุณลักษณะประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการแตกต่างจากบุคคลทั่วไปที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักจะมองเห็นโอกาสทางธุรกิจจากความแปลกใหม่ ในขณะที่บุคคลอื่นยังมองไม่เห็น (Ardichvili, et al., 2003)

2.7 ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตน (Internal Locus of Control) จากผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนไม่ได้เป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้ประกอบการ กล่าวคือ ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนไม่ได้ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงประจักษ์ของ Altinay, et al. (2012) และ Koh (1996) ที่พบว่า ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนไม่ได้ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้ Gurel, et al. (2010) ยังได้มีการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนระหว่างบุคคลที่มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ กับบุคคลที่ไม่มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ และพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

แต่อย่างไรก็ตาม Karabulut (2016) และ Mueller and Thomas (2001) กลับพบว่า ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ยิ่งบุคคลมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนสูง ยิ่งมีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการสูง ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการศึกษาของ Gurol and Atsan (2006) ที่พบว่าบุคคลที่มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนสูงกว่าบุคคลที่ไม่มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาของ Karabulut (2016) Gurol and Atsan (2006) และ Mueller and Thomas (2001) ไม่ได้ทดสอบเฉพาะเจาะจงกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาบริหารธุรกิจเท่านั้น ในขณะที่การศึกษาในครั้งนี้ทดสอบเฉพาะกับกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาบริหารธุรกิจเท่านั้น จึงส่งผลให้การศึกษาไม่สอดคล้องกัน

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ จากผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า มี 6 ปัจจัย หรือมี 6 คุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ 1) ความต้องการที่จะประสบ

ความสำเร็จ, 2) ความกล้าเสี่ยง, 3) ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ, 4) ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ, 5) ทักษคติเชิงบวกที่มีต่อความ และ 6) ทักษคติที่ดีต่อความแปลกใหม่

3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ จากผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำเสนอข้อแนะนำเชิงปฏิบัติการได้ดังนี้

3.2.1 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณลักษณะทั้ง 6 ที่จะก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการ อันประกอบด้วย 1) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ, 2) ความกล้าเสี่ยง, 3) ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ, 4) ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ, 5) ทักษคติเชิงบวกที่มีต่อความ และ 6) ทักษคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ ซึ่งคุณลักษณะของผู้ประกอบการเหล่านี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดแต่สามารถสร้างขึ้นได้จากกระบวนการขัดเกลาทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษา

3.2.1 ผู้กำหนดนโยบายภาครัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ ควรให้ความสำคัญกับการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสทางธุรกิจ และการให้ทักษะในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความมั่นใจในการกล้าที่เผชิญกับความเสี่ยง และความไม่แน่นอนทางธุรกิจที่จะเกิดขึ้น

3.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.3.1 การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทดสอบเฉพาะเจาะจงกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เท่านั้น ดังนั้นการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปสรุปอ้างอิงกับบริบทของคณะอื่น มหาวิทยาลัยอื่น และในประเทศอื่น อาจต้องใช้ความระมัดระวังเนื่องจากแต่ละบริบทมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการวิจัยในอนาคตจึงควรมีการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาคณะอื่น มหาวิทยาลัยอื่น และในประเทศอื่น เพื่อยืนยันและตรวจสอบผลการวิจัยในครั้งนี้ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

3.3.2 การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทดสอบเฉพาะเจาะจงกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 4 ที่ยังไม่ได้เริ่มต้นธุรกิจขึ้นจริงเท่านั้น ดังนั้นการวิจัยในอนาคตจึงควรมีการศึกษาต่อกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้เริ่มต้นธุรกิจขึ้นจริง เพื่อยืนยันและตรวจสอบผลการวิจัยในครั้งนี้ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

3.3.3 การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการศึกษาที่จะศึกษาคุณลักษณะทั้ง 7 ของผู้ประกอบการ ได้แก่ 1) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ, 2) ความกล้าเสี่ยง, 3) ความอดทนต่อภาวะคลุมเครือ, 4) ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ, 5) ทักษะคติเชิงบวกที่มีต่อความ, 6) ทักษะคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ และ 7) ความเชื่อมั่นในศักยภาพของตน เท่านั้น โดยไม่ได้พิจารณาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ เช่น ปัจจัยด้านทุนมนุษย์ ปัจจัยด้านทุนทางสังคม และสภาพแวดล้อมภายนอกอื่นๆ ดังนั้นการวิจัยในอนาคตจึงควรมีการศึกษาปัจจัยด้านทุนมนุษย์ ปัจจัยด้านทุนทางสังคม และสภาพแวดล้อมภายนอกอื่นๆ ด้วย

